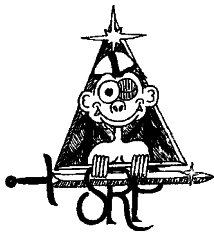

Esipuhe

Oppivatko he koskaan? -Rod Wlarin viimeiset sanat

Kaikki päättyy aikanaan, niin myös MechaZone 223.

Tervetuloa takaisin MechaZonelle, olitpa sitten alkuperäinen pelaaja, edellisen MZ-julkaisun lukija tai uusi tulokas. Toivottavasti viihdyt tämän lehdykän parissa hetken, ennen kuin siitä tulee oivaa kierrätysmateriaalia.

MechaZone oli monessa mielessä kokeellinen pelimuoto. Henkilökohtaisesti olen varsin tyytyväinen lopputulokseen, ja lopussa tehdyn kyselyn perusteella niin oli suuri osa pelaajaporukastakin.

Kaikki ei tietenkään sujunut aivan suunnitelmien mukaan. Osa pelaajista joutui lopettamaan kesken pelin, juoni hipoi toisinaan hypermystiikan raja-arvoja liiankin likeltä ja koin tunnelman luomisessa välillä pieniä vaikeuksia. No, mikään ei ole täydellistä.

Henkilökohtaisesti olen tyytyväinen MechaZonen saavutuksiin. Pääsin suurimpaan osaan tavoitteista, jotka asetin pelille ennen sen aloittamista: MechaZone loppui, sen sijaan että se olisi kuollut kiinnostuksen tai juonen puutteeseen. Lisäksi sain ylläpidettyä lähestulkoon tarkkaa päiväkirjaa pelitapahtumista ja tietenkin kaikilla oli hauskaa pelatessa, ainakin useimmiten.

Ollakseni täysin totuudenmukainen, olen kirjoittanut tämän lähinnä itseäni varten, mutta julkaiseminen edes pienimuotoisesti on kiva lisä.

Tämä lehtinen koostuu pääasiassa ensimmäisestä sarjasta kirjoittamastani päiväkirjamaisesta juonilyhennelmästä, sekä muutamasta analyttisestä ja selittävästä osasta. Aivan kaikkea en kuitenkaan paljasta tässä ns. sensuroidussa versiossa, josta on poistettu osa tiedoista, joita pelaajahahmot eivät ikinä saaneet selville. Pitäähän jatko-osalle hieman pohjaa jättää...

Ja tiedoksi kaikille MechaZonesta kurkun täydeltä saaneille - tämä on viimeinen MZ-julkaisu minun toimestani.

Toistaiseksi...